

Algoritmul Holocaustului *

Autor - prof. Jean Askenasy

Primo Levi – o poveste veridică

Primo Levi a fost un chimist care a obținut dreptul de a lucra în laboratorul lagărului de la Auschwitz. El descrie momente din această perioadă:

"În prezența celor doi colegi de laborator am simțit rușine și jenă. Eram conștient de felul în care arătam.

Uneori mă priveam într-o fereastră ca într-o oglindă.

Eram ridicol și respingător, cu capul ras în fiecare luni și sâmbătă, lăsând un strat subțire de păr șaten. Fața mea era galbenă și umflată, marcată de tăieturile mâinilor grăbite ale frizerului și adesea marcată de albastrul urât al rănilor. Aveam un gât lung și noduros ca o găină fără pene. Hainele mele erau îngrozitor de murdare, acoperite de pete de noroi, sânge și grăsime. Pantalonii mei arătau gleznele unghiulare și păroase expuse. Haina îmi era atârnată pe umăr ca un bagaj. Sunt plin de purici și mă scarpin fără reținere. Suntem obligați să cerem să mergem la latrină cu o frecvență umilitoare. Saboții de lemn, făcuți din straturi de lemn uscat, fac un zgomot îngrozitor. Dacă eu m-am obișnuit cu mirosul meu, colegii mei nu. Nu ratează nicio ocazie de a mă face să înțeleg. Nu este vorba de mirosul mizeriei mele. Este mirosul fad și dulceag al prizonierilor de la Auschwitz, cel care ne-a lovit când am fost aduși în lagăr și cel care emană cu tenacitate din barăcile, bucătăriile, chiuvețele și dulapurile lagărului. Îl simți imediat și nu-l mai eviți. " Atât de tânăr și împutit acum"

este formula de bun venit rezervată noilor veniți. Fetele din laborator îmi dau senzația unor creaturi de pe altă planetă.

Portretul lui Primo Levi de Larry Rivers (1923-2002), 10 februarie 1988, fotografie realizată de Santi Visalli / Getty Images.

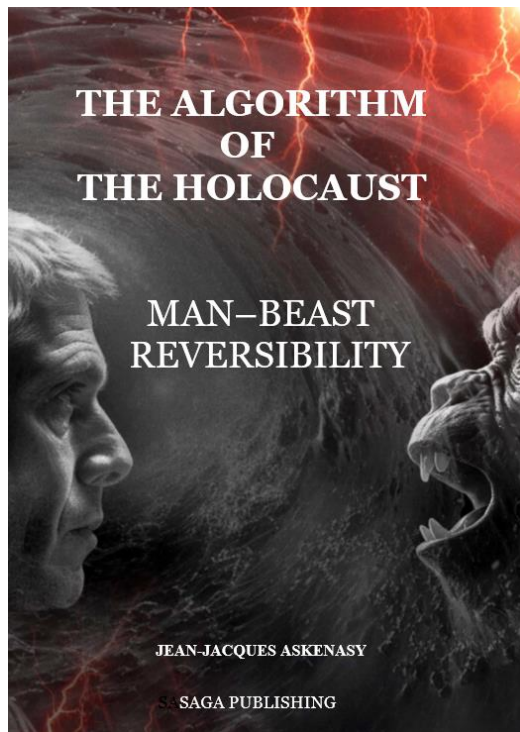
Sunt trei germani, o poloneză, Fraulein Liczba, magazionerul, și secretara lui Frau Mayer. Au pielea fină și roz, poartă haine colorate, curate și călduroase, sunt blonde cu părul lung și bine coafat, vorbesc cu grație și sunt bine educate. În loc să facă ordine sau să curețe laboratorul, așa cum ar trebui să facă, ele fumează țigări într-un colț al camerei. Mănâncă prăjituri, își fac unghiile, sparg o mulțime de obiecte de sticlă și aruncă vina pe mine. Când măturam, măturam și picioarele. Șeful laboratorului nu mi se adresează pe nume. Dar țipă când mă vede traversând laboratorul mizerabil și murdar, stângaci, împiedicându-mă de saboți. Odată i-am pus o întrebare lui Fraulein Liczba. Ea nu mi-a răspuns, ci s-a întors spre Slawinoga cu un aer supărat și a spus ceva din care am auzit clar cuvântul "stinkjude" (evreu puturos) și sângele mi-a fiert și mi-a urcat la cap. Stawinoga mi-a spus că, pentru toate întrebările legate de activitatea din laborator, ar trebui să mă adrez managerului.

Aceste fete tinere cântă, ca toate fetele tinere din toate laboratoarele din lume. Ele

pălăvrăgesc despre soții lor, despre casa lor și despre sărbătorile care se apropie:

"Vă întoarceți acasă duminică. Este atât de neplăcut să călătorești".

"Eu plec de Crăciun. Mai mult de două săptămâni. Este incredibil cât de repede a trecut anul acesta".

Anul acesta a trecut repede. Anul trecut pe vremea asta eram un om liber, în afara legii, dar liber, cu un nume și o familie, plin de curiozitate și de neliniștea cunoașterii, cu un corp suplu și sănătos. Mă gândeam la tot felul de lucruri foarte îndepărtate, la munca mea, la sfârșitul războiului, la bine și la rău, la natura lucrurilor și la legile care guvernează actele omului, dar și la munți, la cântece, la dragoste, la muzică, la poezie. Aveam o credință enormă, de neclintit, stupidă, în bunăvoința destinului, iar cuvintele ucide și moare nu aveau pentru mine decât un sens literar îndepărtat.

Zilele mele erau triste sau fericite, dar mă bucuram de toate. Totul era plin și pozitiv, viitorul se deschidea în fața mea ca o mare bogăție. Din viața mea de dinainte, astăzi nu

mi-a mai rămas decât puterea de a îndura foamea și frigul. Nu mai sunt suficient de viu pentru a mă putea exprima. Dacă aș fi vorbit mai bine germana, aș fi putut încerca să-i explic toate aceste gânduri lui Frau Mayer, dar ea, desigur, nu ar fi putut înțelege, iar când, într-adevăr, a fost suficient de inteligentă pentru a înțelege, nu a putut suporta vederea mea. Ea ar fugi așa cum fuge cineva de contactul cu o boală incurabilă sau cu o condamnare la moarte. Sau poate că mi-ar fi dat un bon pentru o jumătate de litru de supă de pomană. Anul acesta a trecut repede".

Metamorfoza evreului a fost, de asemenea, imaginată de călăi înainte de a deveni realitate. Hanns Johst (1890-1978), un exponent proeminent al literaturii naziste, poet, scriitor, eseist și ofițer SS, care a devenit președintele Reichsschriftumschammer (Uniunea Scriitorilor din Reich) a scris: "În acest moment, nu este vorba despre un evreu:

"Unicitatea rasei ariene are o manifestare spirituală. Spiritul arian este esența esențială a germanului, singura ființă care poate beneficia de el. Acest dar carismatic ți se dezvăluie la contactul cu el. Este suficient să privești un evreu și istoria sa de suferință, care este întruchiparea decăderii fizice și morale, a pietrificării spiritului și a degenerării estetice, pentru a-ți da seama că evreul este prototipul antiarianului și pentru a înțelege că arianul carismatic este conducătorul lumii, al vieții și al destinului."

Autorul acestor rânduri a fost condamnat la 3,5 ani de închisoare după terminarea războiului.

Dar, deși a trăit în libertate încă 29 de ani, și-a primit pedeapsa spirituală, experimentând crearea statului Israel de

către degenerații estetici și Războiul de Șase Zile al celor descompuși fizic și moral.

Negustor evreu călător, caricatură de carte poștală, Germania, în jurul anului 1900. Sursa: necunoscută.

Aspecte filosofice ale Holocaustului

Ethos este cuvântul grecesc care definește idealurile și acțiunile unei națiuni. Aristotel¹⁰ definește ethosul ca fiind una dintre cele 3 componente ale idealului de viață cu o logică și o argumentație dedicată existenței sociale și morale. Există aproape 200 de țări pe planeta Pământ și fiecare dintre ele își definește etosul ca fiind "având o patrie în progres constant, înfloritoare, puternică, care luptă pentru pace, cu granițe stabile, o constituție și relații de cooperare cu toate țările lumii". În ciuda acestui etos, o treime din poporul evreu a fost exterminat în Holocaust, fapt care trebuie explicat.

Viața pe planeta Pământ are un aspect oximoronic, deoarece este sublimă în mizerie, iubire în ură, fericire în durere și început în sfârșit. Combinând teza cu antiteza, afirmația cu negația și da cu nu explică faptul că ne-am născut pentru a muri. Cel de-al Treilea Reich a decis că, în afară de Dumnezeu cel Atotputernic, are dreptul de a extermina ființele umane de o anumită religie.

A considera evreii ca fiind o rasă diferită de oameni este o parodie de ignoranță. Nașterea unui om din pântecul unei femei de o anumită religie și uciderea lui din cauza religiei mamei sale este o crimă religioasă împotriva umanității.

Când a ucide un copil înainte de vârsta de 4 ani pentru că s-a născut evreu, înseamnă a ucide o ființă umană care nu cunoaște riturile de trecere impuse de părinții săi. Această conștientizare vine într-un moment în care mulți dintre copiii gazați și incinerati nu erau conștienți de crima de a se fi născut. Fiara care ucide copii pentru crima de a se fi născut nu este egală cu fiara care ucide pentru a se hrăni pe sine și pe copiii săi. Fiara nazistă a ucis pentru a curăța rasa "umană". Suntem norocoși că animalele nu au ideologii. Înarmate cu o ideologie, animalele ar putea decide să ucidă toți oamenii de pe pământ și nu le-ar fi greu să facă acest lucru.

Existența unui popor nu a fost, nu este și nu va fi niciodată o problemă. Prin urmare, a declara că existența unui popor evreu, armean, rwandez sau ucrainean este o problemă este același lucru cu a declara că existența unui popor german, rus sau român este o problemă care trebuie rezolvată.

Ce s-ar întâmpla dacă poporul israelian ar declara că existența poporului german este o problemă, iar Soluția finală ar fi fost

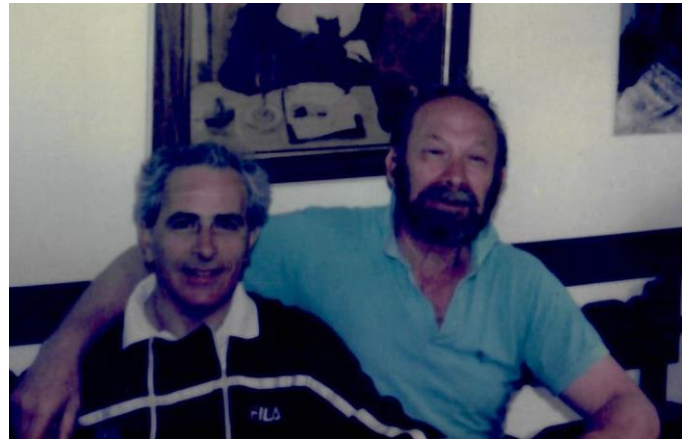
exterminarea lui? Este periculos să cauți și să găsești soluții la probleme care nu există.

Cuvântul "holocaust" provine din grecescul holokauston, o îmbinare făcută din holos (total) și kaustos (ars) care definește actul de gazare urmat de arderea cadavrelor. Holocaustul depășește cu mult granițele criminologiei și ale științei medico-legale, fiind un act de omucidere organizat la nivel industrial, executat cu devotament de o armată de ucigași, care văd în munca lor îndeplinirea unei misiuni naționale. Este o nouă formă a obligației de a ucide un popor inferior pentru a asigura binele și fericirea unui popor superior.

Algoritmul Holocaustului a provocat inversarea umanității în bestialitate, sau a omului în bestie. A transformat o crimă dintr-un act pedepsit de lege într-un act de salvare a națiunii. Într-o stare de război, două națiuni seucid între ele în scopul victoriei finale și impunerii puterii asupra celeilalte. Într-o stare de război, uciderea este permisă. Holocaustul a început în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dar omuciderea a fost îndreptată împotriva unei minorități etnice din propria națiune, precum și a națiunilor învinse în timpul războiului.

Exproprierea forțată a tuturor bunurilor mobile și imobile, înainte, în timpul sau după exterminare, a dus la însușirea unei bogății incomensurabile: în valută, obiecte de artă, aur și proprietăți imobiliare. Crearea de produse industriale din părul, pielea și grăsimea cadavrelor a adus o bogăție considerabilă. Au existat multe încercări de a explica Holocaustul. *The Mystical Origins of National Socialism* (Originile mistice ale național-socialismului), de George L. Mosse, publicat în 1961, susține că evreii au fost țapii ispășitori ai maleficului Al Treilea Reich. Cartea lui Shlomo Shoham, Valhalla,

Calvary and Auschwitz, expune păgânismul și psihopatia ideologilor Soluției Finale, explicația inexplicabilului.

Jean-Jacques Askenasy Shlomo Giora Shoham

Hannah Arendt în Eichmann la Ierusalim:

A Report on the Banality of Evil a încercat să reproducă în mod simplist monstruoșitatea exterminării printr-o formulă stilistică. Încercarea ei de a reduce dimensiunea apocaliptică a crimei industriale nu a fost acceptată.

**) Fragmente alese din cartea The Algorithm of the Holocaust de Jean Askenasy*

Editura SAGA 2024

Traducere AG

Editura SAGA & Jurnalul Israelian, sunt dedicate promovării artelor și a culturii în spațiul de limbă română. Publicăm zilnic jurnalistică, recenzii, analize, invitații la evenimente culturale actuale. Reportaje la zi.

Traducem din trei limbi și tipărim cărți în Ro, la Amazon.com și Israel.

Vizitați <https://www.jurnal-israelian.com>

Editura SAGA